

OPROEP TOT ARBEIDERS-EENHEID!

De nazi-terreur in Nederland stort ineen. De bloedhonden van het Duitse kapitaal en hun Nederlandse handlangers hebben na 5 jaar roof en moord het spel verloren. Hun macht is vernietigd!

Arbeiders wat moeten wij nu doen?

Moeten wij afwachten wat over ons beschikt wordt door de industrie-baronnen en bankwoekeraars die er 5 jaar lang niet vies van waren om door hun „zaken” met de Nazi's zoveel honderden miljoenen aan ons werken te „verdienen”? Of moeten wij nu eindelijk voor onszelf opkomen, wij als arbeiders tezamen?

In ons allen leeft het besef, dat wij EEN moeten zijn, dat wij naast elkaar moeten staan. Dit is ons diepste en beste verlangen, dit willen wij allen.

Kameraden, wij moeten de **Arbeiders-Eenheid** maken. Nu is het de tijd!

Want de kapitalisten willen ons laten opdraaien voor de gevolgen van hun oorlog — wij moeten hun rijkdom weer opbouwen — zij zullen ons nog feller tegen elkaar ophitsen om ons des te beter te kunnen gebruiken, de Hollandse arbeiders tegen de Duitse, de Duitse tegen de Franse, de Engelse tegen de Russische arbeiders. Zij willen ons blijven verdelen om ons en na ons onze kinderen als werkslaven te kunnen gebruiken.

Wij willen de ARBEIDERS-EENHEID, omdat wij anders niet leven kunnen!

Nooit was de tijd daarvoor zo gunstig als nu: Het Nazi-apparaat is kapot, en de z.g.n. Nederlandse overheid die met de Nazi's samenwerkte om ons onder de duim te houden, gaat in de reparatie. Het is ons recht in de bedrijven de koppen bij elkaar te steken en te bespreken wat wij moeten doen. In elk bedrijf, het hele personeel, als een eenheid, moeten we overleggen wat we willen en besluiten hoe we onze wil zullen doorzetten. Nog eens, dat is ons recht, ons goede burgerlijke recht volgens de Nederlandse grondwet.

Vergaderen, bespreken en besluiten in het bedrijf dat is het begin van onze eenheid!

En die eenheid moeten we direct versterken door kameraden in het bedrijf aan te wijzen die onze actie leiden, contact zoeken met andere bedrijven en zó de uitvoering van wat wij allen willen, onze eenheid, organiseren. Kameraden, of het bedrijf waar wij werkten nog intact is of niet, daar moeten wij bijeenkomen en overleggen wat ons te doen staat:

Moeten wij de fascistten, hoog of laag, nog in het bedrijf dulden? En de directies, bazen en chefs, die ons met de Sicherheitsdienst en met deportatie naar Duitsland bedreigden, wat moet daarmee gebeuren? De politieke gevangenen moeten bevrijd en geholpen worden. De arbeiders, die naar Duitsland zijn gedeporteerd, de Joden die zijn weggevoerd, moeten we die overlaten aan de heren die hen eerst hielpen arresteren, of aan de liefderijke zorgen van de Gewestelijke Ronselbureaux? Vele bedrijven liggen stil, zijn geheel of gedeeltelijk vernield of leeggeroofd. Moet het in gang zetten der bedrijven, het opbouwen der bedrijven, ervan afhangen of de ondernemer er winst in ziet, of daarvan dat wij en onze gezinnen moeten leven?

Honderdduizenden van ons staan naast het bedrijf, duizenden waren ondergedoken, nog veel meer gedeporteerd. Wie zal bepalen wat ons lot is? Moeten wij afwachten tot de bezitters enigen van ons eruit sorteren, die zij gebruiken kunnen en de anderen verwijzen naar de grauwe ellende van stempellokale en werkverschaffingskampen?

De loonstop, die de Nazi's dicteerden, de werktijden, die de Nazi's voorschreven, blijven die van kracht? Zo niet, wie bepaalt nú loon en arbeidsvoorwaarden?

Wie zal uitmaken of wij honger zullen lijden of verzadigd zijn, of wij vodden zullen dragen of kleren? Of wij zullen huizen in krotten of in woningen, of wij zullen werken voor ons en onze gezinnen of voor de rijkdom en weelde van een parasietenklasse?

De voedselvoorziening. Er is honger en bittere nood, Zullen de rijken voortgaan met zwart geld het weinige dat er nog is weg te hamsteren? Of zullen wij zeggen: Onze huisvrouwen erbij, buurtcomité's, en controleren wat ermet de voorraden en prijzen gebeurt?

Deze en nog meerdere vragen houden ons allen bezig. Het zijn onderdelen van de grote vraag: Zullen wij elk op zichzelf machteloos alléén staan, en anderen over ons lot en toekomst laten beschikken? Of zullen wij, arbeiders, deze vragen die ons leven raken, samen beantwoorden, in de bedrijven, op de uitbetalingsplaatsen, in de buurten?

In de bedrijven, die overeind staan en die weer gebouwd worden, ligt de macht van de oude en nieuwe uitbuiters, als wij verdeeld blijven, als wij arbeiders elkaar bestrijden. In de bedrijven ligt onze macht, als wij EEN zijn over alle verschillen heen!

Willen wij de ARBEIDERS-EENHEID? Dan de koppen bij elkaar, vergaderen in de bedrijven, in de buurten, bespreken, besluiten, organiseren en handelen.